

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ἐξοχον φιλοσοφικὸν σύγγραμμα, ἀναπτύσσον τὰς περὶ κοσμογονίας καὶ ψυχογονίας θεωρίας τοῦ φιλοσόφου Πλάτωνος, εἶνε ὁ διάλογος αὐτοῦ «**Τίμαιος**». Μετάφρασις πιστῇ, ἀκριβοῦς καὶ γλαφυρὰ ὑπὸ τοῦ κ. Π. Γρατσιάτου μετὰ προλόγου, περιλήψεων, σχολίων καὶ κριτικῆς ἀνακεφαλαιώσεως τοῦ ὅλου ἐξεδόθη εἰς τὴν «Βιβλιοθήκην Φέξη Ἀρχαίων Ἑλλήνων Συγγραμμάτων».

★

«**Αἶας Μαστιγοφόρος**» **Σοφοκλέους**. — Πόσον οἱ ἀρχαῖοι τραγικοὶ εἶχον εἰσὸς εἰς τὴν ψυχολογίαν καὶ μετὰ πόσης πιστότητος καὶ ἀληθείας ἀπέδιδον τὴν ἀνθρώπιναν ψῆχον μᾶς δεικνύει πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ τὸ θαυμάσιον τοῦ Σοφοκλέους ἔργον «**Αἶας ὁ μαστιγοφόρος**» ὅπου ἡ παραπροσῆγη μετὰ φωτεινῶν διαλείψεων ζωγραφίζεται ἀκριβέστερα εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Αἴαντος. Ἡ τραγικὴ τοῦ δράματος τούτου πλοκὴ εἶνε ἐκ τῶν ὠραιότερων τοῦ παγκοσμίου θεάτρου. Μεταφρασθεὶς ὁ «**Αἶας**» ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Βάρναλη εἰς ὠραίους στίχους καὶ κατὰ τὸν τρόπον ἀποδίδοντα τὰς καλλονὰς τοῦ πρωτοτύπου ἐξεδόθη εἰς τὴν «Βιβλιοθήκην Φέξη Ἀρχαίων Ἑλλήνων Συγγραμμάτων».

★

«**Επιστολαὶ καὶ Ὅροι**». Ἀπὸ τὰ πλεόν ἐνδιαφέροντα καὶ ἐλκυστικὰ μελετήματα εἶνε βεβαίως ἡ αὐθεντικὴ ἀπεικόνισις τῆς ζωῆς ἐνὸς μεγάλου φιλοσόφου. Ἀληθὺς δὲ κατ' ἐξοχὴν ἐνδιαφέρουσα εἶνε ἡ ἀπεικόνισις τοῦ μεγάλου φιλοσόφου, τοῦ Πλάτωνος, σχεδιαγραφομένη ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου εἰς τὰς «**Επιστολάς**» του. Αἱ πολιτικαὶ του ἐνέργειαι, αἱ προσωπικαὶ καὶ οὐ σκέψεις, τὰ ἀτομικὰ του συμφέροντα, περιπλεκόμενα μέσα εἰς τὴν σειράν περιέργων ἐπισποδίων τῆς ἀρχαίας πολιτικῆς καὶ ἀστικῆς ζωῆς, παρουσιάζονται ἐναργῶς εἰς τὰς «**Επιστολάς**», αἱ ὁποῖαι συνάμα ἔχουσι καὶ μεγάλην φιλοσοφικὴν ἀξίαν. Διὰ τοῦτο ἀπο πάσης ἀπόψεως εἶνε ἐνδιαφέρον καὶ ὠφέλιμον ἀνάγνωσμα ἡ ἀνάγνωσις τῆς μεταφράσεώς των, ἡ ὁποία μετὰ τῶν «**Ὁρων**», ἤτοι τῆς ἐρμηνείας τῶν φιλοσοφικῶν λέξεων, ἐξεδόθη εἰς ἓνα τόμον εἰς τὴν Βιβλιοθήκην Φέξη Ἀρχαίων Συγγραμμάτων.

★

«**Φαῖδρος**» **Πλάτωνος**. Διάλογος περιμάχητος, προκαλέσας ὅτε μὲν ἐπαίνους, ὅτε δὲ ἐπικρίσεις ἀπὸ τῆς ἀρχαιότητος διὰ τὰς παρατόλμους περὶ ἡθικῆς ιδέας του, αἱ ὁποῖαι ἀναπτύσσονται τεχνικώτατα εἰς ὕψος ρητορικὸν καὶ με παραστατικὸν λυρισμὸν. Πραγματεῦται περὶ ἔρωτος, περὶ ὠραιότητος καὶ περὶ σχετικῶν συναισθημάτων τῆς ψυχῆς, ἀντικρούων δὲ καὶ συμπληρῶν ἓνα σχετικὸν λόγον τοῦ Λυσίου ἀποδεικνύει συνάμα ὅτι ἡ ρητορικὴ μόνον διὰ τῆς φιλοσοφίας δύναται ν' ἀναχθῇ εἰς τέχνην. Ζωηρὰ, χαρίεσσα καὶ κομψὴ εἶνε ἡ ἐν ἀρχῇ περιγραφή τοῦ τόπου τοῦ διαλόγου. Μετάφρασις τοῦ «**Φαῖδρου**» φιλολογικῶς πιστὴ καὶ γλαφυρὰ ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Γούναρη ἐξεδόθη εἰς τὴν «Βιβλιοθήκην Φέξη Ἀρχαίων Ἑλλήνων Συγγραμμάτων».

★

Σύντομος γενικὴ ἀνασκοπὴ τῆς **Δυνάμεως τῆς Ἑλλ. γλώσσης**. Πανηγυρικὸς λόγος ἐκφωνηθεὶς ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Γένους Σχολῇ ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ αὐτῆς κ. **Ἰωακείμ Βαλαβάνη**. Ὁ λόγος τερματίζεται δι' εὐγλώτου προτροπῆς ὑπὲρ συνεργασίας πρὸς σύνταξιν τοῦ Μεγάλου Ἑλλ. Λεξικοῦ, οὗ τὴν ἐκδοσιν ἀνέλαβε τὸ Κράτος.

★

«**Recherches sur l'appendicéité**». Ἐμβριθὲς μελέτη τοῦ ἐν Παρίσιος διαμένοντος διακεκριμένου Ἑλλ.

ληγος ἱατροῦ κ. Π. Διδάρη. Ἡ μελέτη συνοδεύεται ὑπὸ ἐκθέσεως πολλῶν παρατηρήσεων.

★

Ὁ περίφημος ἰδρυτὴς τοῦ Μελλοντισμοῦ κ. **Μαρνέτι** εὐρίσκεται εἰς τὸ στοιχεῖον του. Ὁ πόλεμος εἶνε ἡ βάσις τοῦ Μελλοντισμοῦ. Ἐδραμεν θέν εἰς Τριπολίτιδα καὶ εἰς ἓν βιβλίον του, ὑπὸ τὸν τίτλον «**La bataille de Tripoli**», τονίζει ἓνα ὕμνον πολέμικων ἐντυπώσεων.

★

Νέα φυλλάδια τοῦ κ. **Ἀθ. Μπούτουρα**.

Ἀπολογία περὶ τῶν κατὰ τὸ Νεοελληνικὸν Λεξικὸν καὶ τὰς κριτικὰς.

Οἱ **Τσακωνικοὶ**.

Ἐλεγγος ἐπὶ τῆς πρώτης ἀνακοινώσεως Π. Παπαγεωργίου.

Ἀνακοινώσεις ἐν τῷ συνεδρίῳ τῶν Ἀνατολιστῶν.

★

Ἐθνικὰ ἄσματα καὶ ἐθνικοὶ χοροὶ. Εἰς κομψὸν τεῦχος ἐξεδόθησαν αἱ ὁμιλίαι αἱ γενομέναι κατὰ τὴν διοργανωθεῖσαν συγκέντρωσιν ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας ὑπὸ τοῦ συλλόγου ἡ «**Τέχνη**», ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτῆς κ. **Α. Καλογεροπούλου** καὶ τῆς δεσποινίδος **Εὐγενίας Ζωγράφου** μέλους τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς. Αἱ ὁμιλίαι αὗται ὑπῆρξαν τὸ προανάκρουσμα τῆς μεγάλης Ἐθνικῆς ἐορτῆς ἣν ἔδωκε μετὰ θριαμβευτικῆς ἐπιτυχίας εἰς τὸ Δημοτικὸν θεάτρον Ἀθηνῶν τὸ Μουσικὸν τμήμα τῆς «**Τέχνης**». Τὸ τεῦχος ἀποστέλλεται ὑπὸ τῆς «**Πανακοθήκης**» δωρεάν εἰς τοὺς αἰτήσαντας τὴν ἀποστολὴν συνδρομητὰς αὐτῆς.

★

Δίνος Ἀττις. Τὸν τίτλον αὐτοῦ φέρει μεγάλος/χρον δεκαεξαεπίδον τεῦχος, τὸ ὁποῖον διδαι μίαν ἐντύπωσιν τοῦ καινοφανοῦς, τὸ ὁποῖον ὅμως μετὰ τὴν σκηνὴν μίμησιν ὑπὸ τῆς συνομοταξίας τῶν μαλλιαρῶν, τείνει νὰ καταστῇ κοινόν. Δίνος Ἀττις εἶνε τὸ ψευδώνυμον τοῦ ποιητοῦ καὶ με αὐτὸ ἐπιτιμολόγησε τὰς Συμφωνίας του, λυρικὰ ποιήματα, ποικίλου ρυθμοῦ. Ὁ ποιητὴς ὅστις φαίνεται νὰ εἶνε νεαρώτατος καὶ ὁπαδὸς τοῦ Κάλβου, εὐμοίρει χαρισματικῶν ποιητικῶν καὶ ὑψηλῆς ἔμπνευσις χαρακτηρίζει τὸν στίχον του. Θὰ γίνῃ καλὸς ποιητὴς, εἰάν ἀποτινάξῃ τὸν γλωσσικὸν χαλινόν, ὅστις ἀνταισθητικώτατα ἐνισχυοῦ δεσμεύει τὴν ἔννοιαν.

★

Γ. Χατζιδάκι, Ἀνακοινώσις περὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λεξικοῦ ἐν τῷ Συνεδρίῳ τῶν Ἀνατολιστῶν. Καταδεικνύει τὴν ἀνάγκην τῆς συντάξεως ἐνὸς καὶ μόνου ἐπιστημονικοῦ Λεξικοῦ τῆς ὅλης Ἑλληνικῆς γλώσσης, ὑποστηρίζων ὅτι ἔχει ἡ Ἑλλὰς τὰς ἀναγκαίας πρὸς τὸ μέγα τοῦτο ἔργον πνευματικὰς καὶ ὕλικας δυνάμεις.

★

Α. Τολστόη, **Τὸ ζωντανὸ πτώμα**. Μετάφρασις ἐκ τοῦ Ρωσικοῦ, ὑπὸ **Νίκου Καστρινοῦ**. Εἶνε τὸ μετὰ θάνατον τοῦ μεγάλου φιλοσόφου εὐρεθὲν καὶ παρασταθὲν δράμα.

★

Αἱ Παγασαὶ ἐξεταζόμεναι διὰ τῶν αἰώνων, ὑπὸ **Περ. Χ. Ἀποστολίδου**. Διαρωτιστικὴ μελέτη περὶ τῶν Παγασαίων ἀρχαιολογικῶν εὐρημάτων. Μετὰ ἱστορικὴν ἔρευναν περὶ τῆς πόλεως τῶν Παγασῶν, πραγματεύεται ὁ συγγραφεὺς—ἐρασιτέχνης ἀρχαιολόγος—περὶ τῶν τελευταίων εὐρημάτων. Τὴν μελέτην κομμοῦν ὠραϊόταται εἰκόνες εὐρημάτων, ἰδίως δὲ πίνακες τῆς πόλεως,

λαμβάνει δ' οὕτω ὁ ἀναγνώστης γενικὴν ἰδέαν περὶ τῆς Θεσσαλικῆς πόλεως, αἱ περὶ τῆς ὁποίας ἀρχαιολογικαὶ καὶ ἱστορικαὶ γνώσεις εἶνε ἐλάχισται.

★

Petits memoires, ὑπὸ Emile Gebhart μέλους τῆς Γαλλικῆς Ακαδημίας. Paris Ἐκδόται Blond et Cie place Saint-Sulpice 7.

Ὁ ἄρτι ἐκδοθεὶς τόμος περιλαμβάνει αὐτοβιογραφικὰ ἄρθρα τοῦ Γκεμπάρ, εἰς τὰ ὅποια περιγράφει τὰ τοπεῖα καὶ τὰ πρόσωπα ἅτινα τὸν συγκινοῦν περισσότερο. Ἐγχεῖ τόσον ζωερὰν φαντασίαν, ὥστε καὶ τὸ πλεον ἀπομεμακρυσμένον παρελθὸν τοῦ εἶνε τόσον ζωντανόν, ὅσον αἱ Ἀθηναί τοῦ Βασιλέως Γεωργίου καὶ ἡ Σορβόνη.

Ἱστορία καὶ φιλολογία, αἵτινες συνδυάζονται εἰς τὰ ἔργα του, ἀπαρτίζουν καὶ τὰς νέας σελίδας τοῦ ταξιδίου του ἀνά τὴν Ἑλλάδα.

★

Contes et fantaisies, E. Gebhart. Ἐκδόται Blond et Cie.

Ὁ Emile Gebhart ὅπως ὁ φίλος του Ὀδυσσεὺς ἡγάπα νὰ γράφῃ μύθους. Ἐπεδόθη πολὺ ἀργὰ εἰς τὸ εἶδος αὐτό, ἀλλὰ μετὰ μεγάλῃν ἐπιτυχίαν καὶ ἀφου ἔμελλετ' ἐπὶ μακρὸν τὸν Βοκκάκιον, τὸν Ραμπλαί καὶ τὸν Κεσβάντς, τοῦ ἐπῆλθεν ἡ ἰδέα νὰ τοὺς μιμηθῇ. Αὕτῃ εἶναι ἡ ἀρχὴ τῆς θαυμασίας ταύτης συλλογῆς. Τὸ βιβλίον τοῦτο περιλαμβάνει ἐπίσης φαντασίας φιλοσοφικὰς καὶ φιλολογικὰς.

Μετὰ τὰς «Ἀναμνήσεις ἐνὸς παλαιοῦ Ἀθηναίου», μετὰ τοὺς «Κήπους τῆς ἱστορίας» καὶ μετὰ τὰ «Ἀνάλεκτα ἐκ τῆς Εὐρωπαϊκῆς φιλολογίας», ὁ ἄρτι ἐκδοθεὶς τόμος ἀποδεικνύει τὴν δύναμιν καὶ τὴν λεπτότητα τοῦ συγγραφέως, ἀναδειχθέντος ἀληθῶς ὑπερέχου εἰς τὰ πολυποικίλα εἶδη τοῦ λόγου, εἰς ἃ ἡσχολήθη.

★

Studi Filologia Moderne. Direttore G. Manacorda. Pisa. Via Cacciarella 10.

Παρακολουθεῖ ὅλην τὴν σύγχρονον νεωτέραν φιλολογίαν. Δημοσιεύει πρωτοτύπους μελέτας καὶ ἀναγραφὴν τῶν σπουδαιωτέρων ἐν τοῖς φιλολογικοῖς περιοδικοῖς δημοσιευμάτων. Ὁ διαπρεπὴς λόγιος κ. Manacorda, καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Κατάνης,

προσφέρει σπουδαιοτάτην ὑπηρεσίαν εἰς τὴν πατρίδα του διὰ τῆς ἐκδόσεως σειρᾶς ξένων νεωτέρων συγγραμμάτων καὶ διὰ τοῦ περιοδικοῦ του, ἐν τῷ ὁποίῳ ἀντικατοπτρίζεται ἡ σύγχρονος ἀξία λόγου πνευματικῆ παραγωγῆς. Εἰς τὸ ἀποσταλὲν ἡμῖν τεύχος δημοσιεύεται μελέτη περὶ Μαντζόνι, Σαϊζπέρου καὶ Βοσονέτου, ὡς καὶ ἄλλη περὶ Ἑλληνικῶν μύθων ἐν τῇ νεωτέρᾳ Ἀγγλικῇ ποιήσει. Εἰς τὸ αὐτὸ τεύχος γίνεταί μνεῖα καὶ τῶν περιχομένων τῆς «Πινakoθήκης».

Εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο εἰάν καὶ παρ' ἡμῖν εὐρίσκετο ἐκδότης νὰ ἰδρύσῃ τοιοῦτον περιοδικὸν βιβιογραφικὸν καὶ καθαρῶς λογοτεχνικόν, τὸ ὁποῖον νὰ κρατῇ ἐνημέρους τοὺς Ἑλλήνας πάσης ἰδίως σχετικῶς πρὸς τὸ ἔθνος ἡμῶν δημοσιεύσεως εἰς ξένα περιοδικὰ καὶ νὰ καταχωρῇ τοὺς τίτλους τῶν κυριωτέρων ἐκδομένων βιβλίων καὶ ἀναγραφῶν τῶν μᾶλλον ἐνδιαφερομένων δημοσιευμάτων τῶν σπουδαιωτέρων περιοδικῶν.

★

«Εἶναι ἄθεοι»; Ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Ἑλλήν κρυπτόμενος ὁ συγγραφεὺς, καταφέρεται κατὰ τῶν ἀνισορρόπων τῶν διδασκόντων ἀθρηστικῶς ἰδέας καὶ κατὰ τῆς ἐνεστώσης ἐκπαιδεύσεως καὶ τῶν κοινωνικῶν ἐθίμων ὡς ὑποθαλπόντων τὴν ἀθείαν.

ΜΟΥΣΙΚΗ

Ἀγάπη-πόνος σύνθεσις 1^η μ. Σανθοπούλου. Ποίησις Ἑλένης Σβορώνου. Εἶνε γνωστότατος ὁ κ. Σανθοπούλος διὰ τὴν γλυκύτητα καὶ αἰσθηματικότητα τῶν ᾠμάτων του. Καὶ τὸ ἄρτι ἐκδοθὲν δὲν ὑπολείπεται τῶν ἄλλων μουσουργημάτων του.

★

Ὡδὴ πρὸς τοὺς Ἑρως. Ἐποίησεν ὁ κ. Ἰεζεκιήλ Βελανιδιώτης καὶ ἐμελοποίησεν ὁ κ. Ἰω. Σακελλαρίδης. Ἡ ὠδὴ εἶνε κατάλληλος ὅπως φάλλεται εἰς τὸ τέλος τῆς δοξολογίας τῆς Ἑθν. ἑορτῆς, ἀντὶ τοῦ «Αἰωνία ἡ μνήμη».

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

«Εἰλ. Ἐπιθεώρησις». Τεύχος Ἀπριλίου. Περιέχει συνεργασίαν τῆς κυρίας Παναγιωτάτου, δεσπ. Κέπετζη, μελέτην τοῦ C. Cessi περὶ τοῦ ποιητοῦ Παπαρρηγοπούλου, συνέχειαν ἀπαντήσεων εἰς τὸ Δημοψήφισμα κτλ.

ΛΑ-Ι-ΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΟΝ ΔΑΝΕΙΟΝ 30,000,000 ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΑΠΟ ΣΗΜΕΡΟΝ, ΜΕΧΡΙ 30 ΜΑΪΟΥ 1912

Α'	Δόσις μέχρι τῆς 30 Μαΐου	1912	Δραχ. 10
Β'	» » » 1 Αὐγούστου	1912	» 6
Γ'	» » » 1 Ἀπριλίου	1913	» 4

Μετὰ τὴν παταβολὴν τῶν δύο πρώτων δόσεων χορηγεῖται ὁ ἀριθμὸς τῆς Λαχειοφόρου ὁπότε

ΤΑ ΚΕΡΔΗ ΚΑΙ ΟΙ ΛΑΧΝΟΙ ΑΝΗΚΟΥΣΙΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΟΡΑΣΤΗΝ

Τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἀξίας τῆς ὁμολογίας δικαιούται ὁ ἀγοραστὴς νὰ καταβάλῃ

ΟΠΟΤΕ ΘΕΛΕΙ ΚΑΙ ΟΠΩΣ ΘΕΛΕΙ, ΕΙΤΕ ΓΙΝΗΜΑΤΙΚΩΣ ΕΙΤΕ ΟΙΚΩΣ

Ἐπὶ τοῦ μὴ καταβληθέντος υπολοίπου καταλογίζεται τόκος πληρωτέος ἀπᾶς ἡ δις τοῦ ἔτους κατὰ τοὺς μῆνας Ἰούνιον καὶ Δεκέμβριον ὅπως εὐκολύνεται ὁ ἀγοραστὴς. Τὰ ὑπὸ τῶν ἀγοραστῶν τυχόν κατατιθέμενα ποσὰ ἐναντὶ τῆς ἀξίας τῆς ὁμολογίας ἀποφέρουσι τὸν αὐτὸν τόκον τῆς Τραπεζῆς.

Δι' ὅσους ἐπιθυμοῦν νὰ καταβάλωσι τὴν Α' καὶ Β' δόσιν ἥτοι δραχμὰς 16 μέχρι τῆς 30 Μαΐου 1912 ὑπολογίζεται ἡ ὁμολογία ἀντὶ

ΔΡΑΧΜΩΝ 103

καὶ παραδίδεται ἀμέσως ὁ ἀριθμὸς τῆς Λαχειοφόρου Ὁμολογίας.

Ἐγγραφαὶ γίνονται δεκταί, εἴτε ἀπ' εὐθείας, εἴτε δι' ἀλληλογραφίας ἐπὶ καταβολῇ Δραχ. 10

Ἐν Ἀθήναις: εἰς τὸ Κατάστημα τῆς Λαϊκῆς Τραπεζῆς, καὶ εἰς τὰ Τραπεζικὰ Γραφεῖα τῶν κ. κ. Σ. Φούντη, Ἰω. Φωτίου καὶ Ἰω. Μνέτα.

Εἰς τὰς Ἐπαρχίας καὶ τὸ Ἐξωτερικόν: εἰς τοὺς κ. κ. Διευθυντάς τῶν Ὑποκαταστημάτων τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς καὶ εἰς τὰ Ὑποπρακτορεῖα τῶν Ἐφημερίδων.

Οἱ μὴ ἀπ' εὐθείας μετὰ τῆς Λαϊκῆς Τραπεζῆς συναλλάσσοντες καταβάλλουσι λόφῳ μεσιτείας ἀντὶ δραχμῶν 10 ὡς α' δόσιν δραχμὰς 11.